

OBL'ATENEU

MAGAZÍN

NÚM. 11
MARÇ 2023
2 €

Imprès a www.artesgraficasvenus.com

ENTREVISTA

Laia Platero

Una vida dedicada a la dansa

**Badalona
Sardanista**

Una nova junta
de renovació

**Què sabem del
Cor de Projectes**

El cor dels musicals
a l'Orfeo

**El racó del
llibre**

Llibres per
passar-se de parada

Sumari

En parlem
Ens voleu donar suport? 3

El dossier
Prada de Conflent 4

In Ateneu
Cor de Projectes 6

Off Ateneu
Badalona Sardanista 8

La finestra
d'en Caram 9

Entrevista a
Laia Platero 10

L'article
Per carnaval, tot s'hi val? 14

Sabies que...
Un piano Bechstein que no
deixa de sonar 16

Hi ha opcions
Document de Voluntats
Anticipades 17

Sóc canalla
Entrevistem a
l'Alejandro Pinto 21

Descobrim
Festivitat de Sant Antoni
Abat 22

El racó del llibre
Llibres per passar-se de
parada 24

Breus 26

Agenda 27

OBL'ATENEU
MAGAZÍN

és una producció de

Editorial

Tal com va comentar el nostre president en la darrera Assemblea de Socis "l'Orfeó no és l'edifici on fem les activitats sinó les persones que en formem part" i amb aquesta mentalitat és com hem fet el procés de canvi d'espais per tal que la nostra activitat no es vegi afectada.

Primer de tot, hem d'agrair públicament a la Comunitat dels Pares Carmelites la seva bona predisposició a acollir les nostres activitats corals. A primers de gener ja es van iniciar els assajos de les quatre corals i de les classes de tècnica vocal, de teatre i del cos de dansa de l'Esbart que han fet el canvi a primers de febrer per consolidar el trasllat de forma gradual per tal que els nostres associats i la comunitat s'anessin acomodant i agafant els hàbits que comporta el canvi d'espai.

També hem de manifestar que el conveni que ja fa anys hem mantingut amb l'Escola Gitanjali —on ells ja fa anys van acollir l'Esbart fins el 2016 i on fins aquest mes de febrer tenim ubicada l'activitat de percussió—, junt amb la nostra predisposició a acollir els grups de pati de l'escola al badiu de l'Espai Tolrà i a organitzar obres de teatre infantil per a grups bombolla en temps de la covid, ha enfortit la nostra relació de mutu ajut. Per tant, ara també estan acollint les nostres corals infantils i juvenils, i el grup juvenil i de mares i pares de l'Esbart Sant Jordi que hi van a ballar. Per tot això també hem d'agrair a l'actual equip de direcció de l'escola la seva incondicional predisposició per tal d'ajudar-nos en aquests moments.

Els nostres actuals locals del carrer Marina continuaran fomentant les activitats d'Iniciació Musical, Esbart Infantil, la formació A Grup Vocal, els tallers de sardanes, La Fundació Siel Bleu, i els tallers amb BSA Salut Mental, i seguirà acollint l'activitat de Moviment 2 com a llogaters. Cal dir que amb Moviment 2 ja hem teixit unes sinergies de col·laboració que són molt interessants per ambdues parts tal com es va veure en el l'espectacle VIDA que A -Grup Vocal i Moviment 2 van produir per celebrar el 75è aniversari de Pompes Fúnebres de Badalona.

També agraïm a l'Ajuntament que ens hagi cedit un espai al Mercat Maignon, on hem traslladat provisionalment tot el mobiliari i efectes, totalment embalats per preservar-los d'un ràpid deteriorament, que de moment no seran necessaris per portar a terme la nostra activitat a l'espera que trobin una nova ubicació.

Però aquest pas enrere no ha de ser motiu negatiu sinó que ens servirà per agafar noves forces per trobar una solució definitiva d'espais. Això ens ha de permetre tornar a fomentar un espai cultural obert a la ciutat que econòmicament no hagi d'ésser suportat per la nostra Entitat, que ha de dedicar tots els seus recursos a promocionar la cultura i no a pagar infraestructures. És per això que la Junta ja ha iniciat una ronda de visites a tots els grups municipals del nostre consistori per exposar el seu nou projecte per tal d'aconseguir el màxim de suports institucionals.

Esperem que totes i tots ens continueu donant suport per tal que a mig termini trobem la millor fórmula que permeti a la nostra Entitat Centenària seguir treballant per la cultura i l'associacionisme a la nostra ciutat.

Equip de redacció

Consell de redacció Irene Jiménez, Ricard Abellán i Albert Forcadell

Revisió Lingüística Núria Perera

Redactors Ricard Abellán, Jordi Albaladejo, Badalona Sardanista, Ezequiel Barrios, Laura Bonvehí, Xavier Figuerola, Àlex Garcia-Miguel i Ricart, Gerard Remendo i Nil Rider

Disseny i maquetació Equip de Comunicació a partir d'un disseny original de Miquel Rof

En parlem

Ens voleu donar suport?

Arran de la publicació de la Declaració d'Entitat d'Utilitat Pública de l'Orfeó el passat 7 de setembre de 2022 al DOGC 8754, enguany totes les quotes de soci del 2022 ja seran considerades com a donatiu. És per això que amb la declaració que l'ORFEÓ ha fet a Hisenda amb el model 182, veureu reflectides aquestes deduccions a la vostra declaració de renda. També, en la vostra zona privada de soci ja teniu disponible el certificat que hem emès a tal efecte.

Ara és el moment d'aprofitar aquests beneficis fiscals per trobar les fonts de finançament d'empreses i entitats jurídiques a qui també se'ls permet desgravar els seus donatius en l'impost de societats. Per aquest motiu, de la mà dels nostres assessors comptables i fiscals, obrirem una campanya de captació de nous promotors per aconseguir més recursos que puguem destinar a la nostra finalitat de promocionar la cultura a la nostra ciutat i alhora treballar per l'enriquiment de l'ús de la llengua catalana com a membres que som del Cens de Foment de la Llengua Catalana.

Però una entitat que no aplega adhesions personals de suport a la seva iniciativa és una associació que té uns fonaments fràgils. Sou les persones les que amb el vostre suport acudint a les nostres crides i als actes que organitzeu, junt amb la tasca que la Junta Directiva fa coordinant mestres, voluntaris i personal d'administració, feu possible que després de cent anys continuem treballant per una Badalona més rica culturalment i més immersiva gràcies als convenis de col·laboració amb entitats socials i mediambientals.

És per aquest motiu que a partir d'aquest mes de març obrirem una campanya de captació de nous socis en les categories:

- **Amics de la Música**, per fomentar audicions, conferències i actes musicals de qualitat amb col·laboració amb el Conservatori de Badalona i altres entitats que tenen la mateixa finalitat.

- **Amics de l'Esbart**, per donar suport a l'únic Esbart dansaire de la ciutat amb 75 anys de treball continuat a la ciutat i per seguir promocionant la tradició de la cultura popular en la dansa.

- **Amics de La Moixiganga**, per donar suport i fer créixer aquesta tradició popular ja arrelada a Badalona i que ens diferencia per la seva espectacularitat de la resta d'aquestes danses al país.

- **Amics de la Sardana**, per seguir mantenint un lloc de referència on poder trobar-se per aprendre i practicar la nostra dansa més tradicional sumant-nos a la tasca que Badalona Sardanista fomenta amb l'organització dels aplecs i les audicions.

Totes aquestes categories associatives tindran una quota semestral de 30€ i estaran aixoplugades dins del paraigües de l'Orfeó Badaloní per tal que el 80% de la quota abonada (un total de 48€) sigui considerada com a donatiu i la podeu recuperar en la vostra propera declaració de renda, de manera que el cost real de la vostra aportació serà de 12€ anuals.

També obrirem el canal de donatius a la nostra pàgina web per tal que persones que no es vulguin vincular de manera permanent a l'Associació puguin tenir una via a través de la qual ens donin el seu suport de manera puntual i amb les mateixes garanties d'incentivació fiscal.

Els socis actuals també han de tenir un paper fonamental en aquesta tasca de captació, i per això rebreu un comunicat pel canal de comunicació de l'Orfeó on us explicarem els beneficis i obsequis que obtindreu en cas que apadrineu una nova alta en qualsevol de les categories existents.

Esperem novament que us animeu a donar-nos aquest suport que de ben segur serà una nova manera de constatar que som una entitat viva, independentment del lloc on realitzem la nostra activitat, doncs el veritable motor de l'Orfeó som les persones que en formem part.

Ricard Abellán
President de l'OB l'Ateneu

L'Esbart Sant Jordi porta la dansa tradicional a Prada de Conflent

El passat cap de setmana del 4 i 5 de febrer, el Cos de Dansa de l'Esbart Sant Jordi va desplaçar-se fins a la població de Prada de Conflent, a la Catalunya

Nord, per participar a la 54a edició de renovació de la Flama de la Llengua Catalana, un acte simbòlic que cada any es realitza al cementiri de la població, on reposen les despulles del filòleg Pompeu Fabra que va residir a Badalona des del 1912, quan deixà la càtedra de química a la universitat de Bilbao, fins la seva marxa a l'exili el 24 de gener de 1939.

Aquest acte ha estat promogut des dels seus orígens per l'Agrupació Excursionista de Catalunya, a la que pertanyia Fabra, i acollit pel Casal del Conflent, un dels garants de la llengua a la Catalunya Nord que amb la col·laboració d'Òmnium de Caldes de Montbui reviu la ruta que el filòleg va fer en la seva fugida a la Catalunya Nord. Enguany, l'Agrupació Excursionista de Marató ha organitzat

l'esdeveniment que consta del ritual de regeneració de la flama sobre la tomba del mestre i el seu trasllat a Montserrat el 26 de febrer, des d'on es reparteix per tot el territori català per reivindicar el 23 de juny el compromís amb la llengua i la cultura catalana.

En aquest marc, enguany l'Esbart Sant Jordi hem estat una de les entitats convidades, per tal de participar a la cercavila que va acompanyar l'acte de renovació de la Flama pels carrers de Prada, entre la Plaça de la República i el Cementiri, i de tornada de nou fins a l'Església de Sant Pere. L'Esbart va mostrar el seu repertori de danses dels Països Catalans, amb l'acompanyament musical del Ginjolars, al llarg del recorregut i, en retornar a la Plaça de la República, després del concert ofert pel cor Dos per Quatre de Badalona a l'interior de l'Església de Sant Pere, l'Esbart va oferir una petita ballada final que culminà amb les badalonines Danses de Maig i amb un galop final on es va convidar a ballar al públic assistent.

El dossier

5

La sortida que es va realitzar durant tot el cap de setmana, va permetre als membres del Cos de Dansa i a l'equip de suport, músics i altres persones que ens acompanyaven, generar espais de trobada i convivència que ens permeten teixir els vincles necessaris per poder seguir treballant en el nou espectacle i les activitats i assajos de l'Esbart amb energies renovades.

Vam participar, al llarg del cap de setmana, al sopar de germanor i al llevant de taula i ball folc a càrrec de Ramon Gual i al dinar popular amenitzat pels cantaires del cor Dos per Quatre, així com tots els actes de la 54a renovació de la Flama de la Llengua Catalana. I entre tota aquesta activitat, vam trobar moments per riure, cantar, ballar, jugar i fer "colla" entre tots els membres de l'Esbart.

Àlex Garcia-Miguel i Ricart
Dansaire de l'Esbart Sant Jordi

**Gaudeix del sol
a l'ombra**

NOVELTY
TOLDOS DE CALIDAD

**Pressupostos
GRATIS**

**TENDALS
MOTORITZACIONS
AUTOMATISMES**

 **TOLDOS
ZABALLOS**

Tel. 93 399 01 00

Bruch, 58, botiga
(a 30m. Mercat Fondo)
Santa Coloma de Gramenet

Baldomer Solà, 63 local
08912 Badalona

www.toldoszaballos.com

In Ateneu

El Cor de Projectes

El passat desembre presentàvem el nostre darrer projecte *Una festa celta de Nadal (Tidings of Joy)* davant del públic badaloní, com cada Nadal, i aquest any a l'església de Santa Maria. També el vam presentar a Barcelona, ja que part del repertori el fèiem en comú amb el cor Edu.cant de Barcelona. D'aquesta manera iniciàvem la temporada 2022-2023, com ja és tradició, amb el concert nadalenc.

I és que el que ens defineix i ens dona nom és aquesta singularitat: al llarg del curs preparem, pel cap baix, dos concerts o projectes, el de Nadal i el de final de curs (sovint per a les Festes de Maig). La idea és que cada temporada encetem projectes de cap i de nou. És precisament aquesta permanent descoberta de noves peces el que configura el nostre ADN i el que ens engresca: el repte d'iniciar des de zero cada nou projecte, veient com va prenent forma, com van sonant les diferents veus, com es van superposant, assaig rere assaig, i com, finalment el tenim a punt per oferir-lo en concert.

De vegades, el nou projecte és tan ambiciós i ens suposa un esforç tan gran que ens sap greu si no el podem interpretar en més ocasions, ni que sigui per amortitzar tanta dedicació invertida. També cal dir que, més d'un cop, quan el projecte ha estat tan exigent, hem anat justos d'assaigs i gairebé ens aclapara el nerviosisme.

Aquest curs 2022-2023, el Cor de Projectes fa onze anys (va néixer el setembre del 2011), gràcies a la inspiració del seu director i ànima, l'Óscar Peñarroya, que el va impulsar com un esqueix de la massa coral de l'Orfeó, de la qual es va independitzar. Des d'aleshores, el cor s'ha anat afermant i consolidant. A partir dels projectes que l'Óscar ens planteja per a cada concert, ens posem mans a l'obra, treballem intensament les peces i les oferim en concert. I, tot i que el tret diferencial del cor és que treballem nous projectes cada temporada, i de vegades s'afegeixen cantaires específicament per a aquell projecte, formem un conjunt molt estable que ha anat arrelant fins a avui dia.

Com que l'Óscar és un amant, per no dir un expert entusiasta, dels musicals tant nacionals com internacionals (Broadway, West End, Dagoll Dagom...), majoritàriament interpretem obres d'aquest gènere. Així, hem ofert concerts com: *Com tornar a Broadway?*, *Oh, quina nit!* *Els musicals moderns*, *100 anys de Broadway*, *De musicals*, *West Side Story*... Així mateix, ens hem endinsat en les bandes sonores més celebrades del cinema dels compositors de més prestigi com John Williams, Ennio Morricone o Danny Elfman a partir de temes de pel·lícules com *The Mission*, *Nightmare before Christmas* amb "This is Halloween", *Saving Private Ryan*, etc. Fins i tot vam acabar cantant en rus el

cèlebre tema de *La caça de l'Octubre Roig*! Però també hem abordat altres gèneres d'estil més clàssic, amb les obres *Carmina Burana* de Carl Off, *Magnificat* i *Mass of the Children* de Rutter, o peces de Gabriel Fauré, que són més adients per a l'època nadalenca.

Recordem també que hem abordat figures del pop com Queen o Madness, que han esdevingut protagonistes de musicals, Paul McCartney, o d'altres de més nostrades com Lluís Llach amb la suite *Entre l'amor i la mort*.

El parèntesi provocat per l'aparició de la COVID19 va posar a prova la capacitat de resistència i de fidelitat dels cantaires del cor. Altrament, la participació posterior en un dels actes del centenari de l'Orfeó, que consistí en l'estada a Basilea en ocasió del 50 aniversari del Casal Català d'aquesta ciutat suïssa, ens va rescabalar amb escreix de l'episodi passat de confinament, de manca de concerts i d'assajos. Aquesta experiència, la convivència, l'exitós concert ens va carregar d'energia per moltes temporades més i va lligar encara més forts els vincles del grup.

Al llarg d'aquests anys hem tingut la sort de comptar amb un ampli ventall de col·laboracions: des de cors dirigits per l'Óscar (Drassanes, Caelum o Edu.cant), als cors infantil i juvenil del Conservatori de Música de Badalona, o altres cors de Badalona,

així com grups instrumentals, orquestres, pianistes o solistes excepcionals, amb els quals hem compartit moments inoblidables de música. L'Óscar Peñarroya ens ha dirigit tots aquests anys, ens ha arranjat les peces, a vegades a mida, ens ha fet descobrir, entendre i estimar el gènere del musical. I li estem enormement agraïts. I quan treballem amb textos traduïts al català comptem amb les encertades versions del Cèsar Aparicio (i les seves classes de fonètica quan cantem en anglès).

I a la fi arribem, després d'aquest viatge en el temps, al dia d'avui. Hem començat a treballar en el projecte per a final de curs. Aquest cop tenim entre mans dos petits projectes. Un, alguns ja el coneixem. Es tracta de la cantata *Les set edats* composta pel nostre director, amb text del Cèsar. Aquesta obra ens parla de les etapes de la vida, des del naixement fins a la mort. Música i text van aparellades indistricablement i expressen de manera planera però alhora sensible i delicada cadascuna de les etapes vitals. L'altre projecte parteix del teatre musical català que ja forma part del nostre imaginari musical: *Mar i cel*, *Flor de nit*, *Gaudí...* d'Albert Guinovart.

Esperem poder oferir, per molts anys més, la nostra música. I és que: *És un musical, un musical, i no hi ha res més màgic que un bon musical!*

Laura Bonvehí Farrés

Delegada del Cor de Projectes

Badalona Sardanista

Us agrada ballar sardanes? I escoltar-ne?

Ara fa una any del canvi de Junta a Badalona Sardanista. Vam entomar aquesta nova etapa amb molta il·lusió, ens venia de gust

participar en una entitat centenària i molt vinculada a Badalona. Però sobretot hi havia una inquietud comuna en tots nosaltres: la dinamització del "sardanisme" a Badalona.

És clar que els canvis per si sols no es produeixen i les oportunitats, si no es tenen, s'han de crear. I, en això estem: volem que la nostra activitat com a entitat sigui en tot moment proactiva encara que ens puguem equivocar o actuar sense fer-ho al gust de tothom. Cal treballar amb valentia, fent-ho sempre amb la millor de les intencions.

Reflexionar sobre termes com tradició, cultura, sardana, sardanistes i sardanisme... no sempre és plat de bon gust, però creiem que cal fer-ho si no volem que d'aquí a uns anys no sentim parlar de cap d'aquests conceptes. Les tradicions es mantenen gràcies al fet que la cultura evoluciona, i és gràcies a aquesta adaptació de les tradicions als nous entorns culturals i socials, que les tradicions perviuen.

Com a entitat som conscients que la sardana no pot defugir aquest fenomen. No podem preservar aquesta tradició des de l'immobilisme que, moltes vegades i de manera errònia, correlacionem amb tradició. Adaptar la tradició ens ajudarà a mantenir la sardana i preservar tots els seus elements.

Cal reorientar la sensació de propietat envers la sardana que sovint ofereix una part del sardanisme: la cultura i la sardana són patrimoni de tothom.

Si no sabem ballar podem aprendre'n en qualsevol audició. Només cal que algú de la rotllana s'ofereixi a ensenyar-nos-en i que no tinguem por de participar-hi.

Volem enamorar i encisar a nous públics i assegurar un relleu generacional, aconseguint que aquesta tradició s'adapti i transiti més enllà del seu entorn habitual.

És important treballar des del dinamisme i la inclusió i per això us convidem a participar de les nostres activitats; a venir a les audicions i a compartir, com ho fem amb l'Orfeó Badaloní, aquestes ganes de cultura.

Badalona Sardanista

Ballada del 11 de maig de 2022

La finestra d'en Caram

9

La finestra d'en Caram

Assessoria X. PITARQUE

MORENO QUESADA Advocats

Rda. Sant Antoni de Llefià, 38
08913 BADALONA
Tel. 93 460 03 04
Fax. 93 460 08 02
e-mail. xp@xp-mq.com
www.xp-mq.com

FISCAL
COMPTABLE-MERCANTIL
FINANCERA
LABORAL
ASSEGURANCES
IMMOBLES

DRET SUCCESSORI
DRET DE CIRCULACIÓ
DRET DE FAMÍLIA
DRET CIVIL
DRET LABORAL
DRET PENAL

Rda. Sant Antoni de Llefià, 52
08913 BADALONA
Tel. 93 460 72 36
Fax. 93 460 93 55
e-mail. mq@xp-mq.com
www.xp-mq.com

Entrevista a Laia Platero

La Laia Platero és danzaira de l'Esbart Sant Jordi des dels voltants del 2005. És a dir, ha dedicat gran part de la seva vida a la dansa tradicional catalana. La Laia és originària de Badalona i és mestra en el col·legi Salesians de la mateixa ciutat. A més, també va ser mestra a l'Esbart Sant Jordi i actualment participa en la producció de les danses de l'Esbart i forma part de l'Esbart Ciutat Comtal.

Com vas descobrir la teva passió per la dansa tradicional catalana?

Els meus pares tenien amics que portaven els seus fills a l'Esbart Albada de Badalona. Per això van decidir portar-me a l'esbart als 3 anys per tal que m'anés familiaritzant amb els punts de la dansa catalana. La Lourdes Cartró em va fer descobrir aquest món.

Com vas arribar a formar part de l'Esbart Sant Jordi?

Quan l'esbart Albada es va dissoldre, vaig anar a l'escola Moviment 2 a aprendre dansa clàssica i hip-hop. Un dia la Míriam ens va dir que faríem la "Fille Mal Gardée" i que demanaria col·laboració a l'Esbart Sant Jordi de Badalona. Ella sabia que jo havia ballat molt de temps en un esbart i que m'agradava molt i em va suggerir dins de l'espectacle poder participar també amb l'Esbart Sant Jordi.

De tants assajos que vam fer plegats i el bon acolliment que em van fer la directora de l'esbart, la Neus Pasqual i el cos de dansa d'aquell moment, em vaig sentir com a casa i m'hi vaig quedar!

Que t'aporta estar dins d'aquesta agrupació?

Per mi l'esbart és una gran família que m'ha vist créixer i jo he pogut veure créixer a molts! Entre tots ens cuidem.

En Jaume Díaz, el director actual de l'Esbart Sant Jordi ha aconseguit teixir una gran família des de petits a grans tant dansaires com pares i persones de vestuari o ajudants.

Els teus problemes d'audició, t'han afectat a l'hora de ballar? Quines tècniques o fórmules utilitzes per seguir el ritme del ball?

Ballar és la part visual de la música.

Tenir una família tant musical i poder gaudir de la dansa des dels tres anys m'ha permès aprendre molts recursos. Els principals recursos són la imitació i ballar a través de les vibracions.

Quan ballo utilitzo aquests recursos o fins i tot busco referències de posicions que m'indiquen el que he de fer en cada moment.

Sabem que treballes dins del món de la docència i que en el passat has estat mestra del grup infantil. Quins records et venen?

Treballar en la docència és la meua vocació poder veure el somriure dels infants cada dia i veure com plegats creixem i aprenem junts.

Fins i tot puc dir que quasi tots els infants que han pogut compartir amb mi moments de dansa o a l'escola estan més sensibilitzats amb la sordesa i ho veuen de manera natural.

Sempre dic que al no sentir, no puc entendre el que diu la gent, però tinc uns poders màgics que em permeten llegir els llavis i saber el que diuen encara que parlin sense so.

Què suggeriries a la gent jove i nens perquè vinguessin a fer l'activitat de l'esbart?

L'esbart és un lloc de trobada i de compartir molts moments només de dansa sinó d'esbarjo i de família.

Ara el Cos de Dansa de l'Esbart és un grup força nombrós i molt heterogeni. Entre tots ens cuidem i estem fent actuacions molt boniques dins i fora de Catalunya.

Quin paper creus que pot jugar la dansa tradicional catalana en la societat actual i en la preservació de les nostres arrels culturals?

La dansa catalana és la manera d'explicar la història en forma de dansa.

Cada dansa està coreografiada per algun motiu i a través de la dansa ens expliquen un ofici o un fet del passat.

També formes part de l'Esbart Ciutat Comtal. Quines han estat les teves vivències en aquesta formació i quin ha estat l'espectacle que més t'ha agradat fer?

Des de molt petita el meu objectiu era algun dia formar part de l'Esbart Ciutat Comtal, era el meu somni.

El gran dia va arribar i amb els seus directors Lluís Calduch, la Teresa Agustí i el cos de dansa, he après moltíssimes coses, punts de dansa catalana, noves coreografies, saber estar a un escenari, saber-se vestir correctament... i fins i tot he après el procés de muntatges d'espectacles!

Els espectacles: "Síntesis", "Eulàlia", "Ara i abans", "Baula", "En5d", "Solc" ...

És complicat triar-ne un, tots m'han agradat molt i m'han aportat moltes coses. Sí que puc dir que "En5d" i "Solc" han estat dos espectacles on he après moltíssim i m'han permès conèixer facetes meves que desconeixia.

Parlant d'espectacles, com estàs vivint la preparació de les Festes de Maig de Badalona d'enguany?

Enguany les Festes de Maig prometen. Aquest any participaré de les festes sense ballar però formant part de l'Esbart.

Estem preparant un nou espectacle que estrenarem el 21 de maig. Estigueu atents a les xarxes socials que ben aviat us informarem de les nostres novetats!

Com veus el futur de l'esbart i de la dansa catalana?

El futur de la dansa catalana complicat, cada vegada la gent la desconeix més!

Però aquesta és la nostra feina com a esbart: teixir família, fer activitats motivadores, actuacions que ens permetin crear bons moments i així "contagiar" a la gent propera a formar part de l'esbart i donar a conèixer la dansa catalana. Si això ho aconseguim... conservem i divulguem les nostres arrels!

Consell de Redacció

El tradicional espectacle *Maig en Dansa* representat per l'Esbart Sant Jordi a les Festes de Maig

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves
reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

*Finançament subjecte a l'aprovació de l'entitat financera corresponent.

Badagres

www.badagres.com

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

**TANATORI DE
BADALONA**

**Atenció 24h.
93 497 0 497**

**Oficina del Centre
93 807 36 45**

C/Francesc Layret, 84
Laborables: de 9:30 h a 18:00 h

2 hores
PÀRQUING GRATUIT
per a tràmits en l'oficina del centre

El teu pressupost online a:
www.tanatoribadalona.com

**Confiança, proximitat
i professionalitat,
al vostre servei.**

«Per Carnaval, tot s'hi val»?

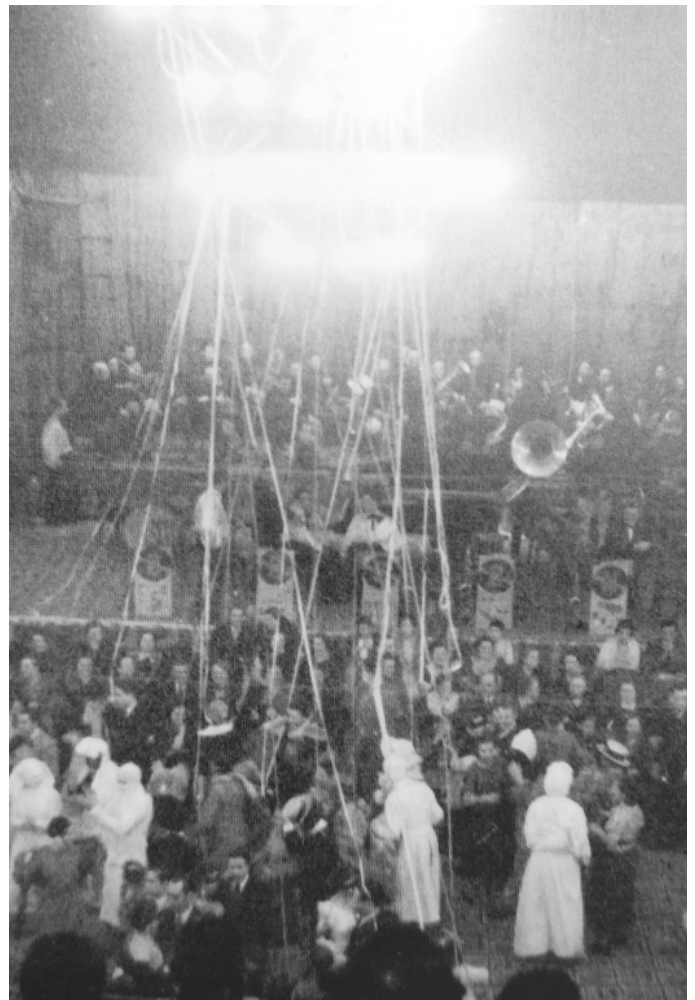
El refrany que serveix de títol deixa molt clares les normes del Carnaval, una festa que comença just acabada la campanya de Reis quan, en els aparadors certs

establiments, hi comencem a veure disfresses. S'inicia -si és que no hi érem ja- el Carnaval. Però no tot són disfresses per aquestes dates, potser tot al contrari i nosaltres només ens quedem amb el més superficial. Tanmateix, deixeu-me explicar quatre coses sobre aquesta festa d'origen clarament cristià, per molt que s'hagi dit i redit que és pagà, és una adaptació de rituals romans -i ben segurament anteriors- com les *saturnalia*, les *lupercalia* o les *matronalia*. Si busquem arguments, el primer podria ser la mobilitat de la data. Si bé el nostre calendari és bàsicament solar, sobretot per herència romana, també usem certes dates mòbils, sobretot les festes que tenen lloc amb la passió, mort i resurrecció de Nostre Senyor. Un exemple clar és quan cau la Pasqua, una de les dates centrals pels cristians: la primera lluna plena després de l'equinocci de primavera. Hi ha un ús, important, del calendari lunar.

El Carnaval, com a hereu de les *saturnalia*, *lupercalia* i *matronalia*, desbarata l'ordre establert, i malgrat que no ho sembli, el cicle comprèn tot el nostre hivern: les festes carnavalesques tenen relació amb sant Nicolau, amb els Innocents, amb Santa Àgueda, amb la Immaculada a Arenys i també amb Sant Antoni i Sant Blai. Oimés, potser, com ja he dit abans, el que nosaltres entenem com una veritable inversió de l'ordre és l'ínfima part de tot aquest gran cicle hivernal. Les festes del carnaval, amb aquest nom, ja tenen els seus orígens a l'edat mitjana, i tenen relació amb la carn. No és casual que els illencs en diguin *es darrers dies*, perquè ho són, o ho eren, els darrers dies en què es podia menjar tall. Ara la Quaresma ja va de baixa, però en un primer moment eren set setmanes en què no es podia menjar carn si no es disposava de butlla, més endavant ja varen ser dimecres i divendres i, en acabat, el divendres -més Dimecres de Cendra-; i ara, pràcticament només queda Divendres Sant. Tanmateix, encara celebrem els ranxos de Carnaval i les escoles continuen fent *La vella Quaresma* -com també fan el *Caga Tió* o *La Castanyada*.

M'havia plantejat aquest breu article com una posada en solfa de diverses informacions que tenim, vives, a Badalona com n'és la tradicional Rua

de Carnaval, que es fa a Llefià des de fa quaranta anys o el ball de Carnaval que per fortuna ha recuperat, de l'oblit de les institucions, la Comissió de Festes a La Plana tot actualitzant-lo. Tots podem coincidir a dir que és evident que en una festa de disbauxa com la del Carnaval és important el camuflatge. A Badalona, les màscares i els vestits estrambòtics eren el pa nostre de cada dia durant aquests dies previs a la Quaresma. Des de Dijous Gras fins dimarts de Carnaval hi havia nombroses desfilades. La primera, l'*Arrivo*, que documentada a finals del segle XIX pensem que potser era encara més antiga, per manca de documentació anterior. És en aquesta gran cercavila en què, a Reus o Vilanova, es precedia -i precedeix- el rei Carnestoltes de desenes -i inclús algun centenar- de diables. A partir d'aquí els fadrins, sobretot, assistien a les nombroses cavalcades, les actuals rues, i es pot suposar que durant uns dies tot es trasbalsava. Era norma que hi hagués desordre: tot estava en ordre.

Aquest (des)ordre el posa un rei dels poca-soltes: un personatge extravagant i excèntric. De fet, Joan Amades esmenta que «en diverses poblacions costaneres: Malgrat, Mataró, Badalona i Vilanova i La Geltrú, entre d'altres, hom havia simulat l'arribada del ninot Carnestoltes per mar. Venia d'enfora amb una barca tota engalanada i exornada de manera pintoresca i excèntrica». A Badalona hi ha diverses notícies de les passejades d'aquest ninot, anomenat *Momo*, a la premsa històrica del tombant de segle XIX-XX. Per molt masculista que sigui, el rei del Carnaval a Badalona era un ninot amb nom masculí, amb nom propi que des de fa no gaires anys ha quedat enterrat definitivament amb la meravellosa iniciativa -noti's la fina ironia- de fer una reina vestida de romana, acompanyada de dues nimfes. Quina manera de carregar-se el llegat històric. A banda, i així ho apunta en Xavier Navarro parlant del *Momo* «és el nom del Déu que la mitologia grega personifica el sarcasme, les burles i l'agudesa irònica. Era déu dels escriptors i poetes, un esperit d'inculpació i crítica». Un nom propi, únic, que representa identitat, cultura i, vist amb els ulls d'ara, història i patrimoni.

I no només això, escriure sobre Carnaval per l'Orfeó Badaloní hauria d'implicar parlar de cançons, de cantades de serenates sarcàstiques per colles de joves -i no tan joves-, i de dansa. Badalona és Maresme, per molt que s'hi posin els geògrafs tancats en un despatx, i bé podria haver tingut alguna colla de Gitanes, ball típic de Carnaval dels Vallès i el Maresme. I per què afirmem que potser en teníem? És innegable que el Ball de Punts, recuperat per l'Esbart Sant Jordi en les sortides de les Festes de Maig, té algunes similituds amb la coreografia de les gitanes maresmenques. La documentació l'esmenta com un ball de Festa

Major, que es feia a Badalona, Tiana i Teià, tot competint entre elles i pel que sembla era un ball de gran participació. Però no només això, les notícies recollides apunten que les maneres coreogràfiques del Ball de Punts conserven algunes similituds notables amb les gitanes del Maresme. Qui sap si no era un ball de Carnaval i ja hem de córrer a cercar diablots, o bous, per muntar les gitanes? Abans però, cal fer una recerca; que de festes amb la tradició pendent d'un fil ja en tenim més d'una, per desgràcia. I per Carnaval, malgrat que ho sembli, no tot s'hi val.

Per saber-ne més!

AMADES, Joan (1934). *El Carnestoltes a Barcelona fins el segle XVIII*. Barcelona: Impremta la Neotípi. Reeditat el 2001 per Edicions El Mèdol.

AMADES, Joan (1934). *El Carnestoltes a Barcelona el segle XIX*. Barcelona: Impremta la Neotípi. Reeditat el 2001 per Edicions El Mèdol.

AMADES, Joan (1982). *Costumari Català. El curs de l'any*. Barcelona: Salvat, 5 Vols.

El Carnaval. Quaderns de cultura popular, 1. Badalona: Ajuntament de Badalona, 1983

MASSA, Pompili (2007). *Lo ball de gitanes en la Maresma*, Tarragona: El Mèdol, col·lecció l'Agulla.

NAVARRO, Xavier (2021). «Gitanes, Momo i Mascarons a Badalona per Carnaval», *Xitxarra-Grup d'estudis de la festa*. En línia: <https://estudisfestabdn.wordpress.com/2021/02/11/gitanes-momo-i-mascarons-a-badalona-per-carnaval/>

RIDER, Nil (2021). «La Quaresma, una festa de 'fes-te fotre'», *Xitxarra-Grup d'estudis de la festa*. En línia: <https://estudisfestabdn.wordpress.com/2021/03/08/la-quaresma-una-festa-de-fes-te-fotre/>

Nil Rider

Folklorista badaloní

Arribada del rei de Carnestoltes, a la plaça de la Vila, el dijous 10 de febrer, amb l'animació del grup Can Boter.
Font: Museu de Badalona-Fotogràf desconegut

Un piano Bechstein que no deixa de sonar

A Badalona, la petita història del piano de cua Bechstein, obra mestra fabricada a mà a Alemanya l'any 1879, ens permet relligar una part de la història artística i recreativa d'àmbit musical de les entitats locals. Més que centenari, fou propietat del Casino de Badalona i el seu so acompanyà el recent títol atorgat a Badalona de ciutat pel seu desenvolupament industrial, demogràfic i de serveis; més endavant quedà ofegat pels bombardeigs de la Guerra Civil; i de nou en ús, va veure com bona part de la joventut l'apartà per celebrar "guateques"...

El Casino de Badalona, entitat recreativa fundada amb el nom de Liceo Badalona el 1898, amb seu a la plaça de la Vila, 3, entre l'Ajuntament i el que fou el cinema Picarol, fou propietari del piano fins 1972.

La inauguració del local social del Casino va tenir lloc el diumenge 17 d'abril de 1898, amb un concert de música amb instruments de corda, harmònim i piano. A tall d'hipòtesi, anteriorment, el Casino Badalonès (1896), emplaçat en la casa del carrer de Mar del Sr. Surroca (on es situà posteriorment la farmàcia), disposava -com anotà Josep Mª Cuyàs (Revista de Badalona, 8/08/1970)- d'un piano de cua per a concerts, sala de billar i de reunions i cafè.

Segons explica Cuyàs, el Casino Badalonès del carrer de Mar va traslladar-se al local del Liceo, prenent el nou nom de Centre Badaloní. Seguint el fil podríem especular en un primer trasllat del piano Bechstein sense conèixer però més dades del tipus de piano que hi havia a ambdues entitats.

La "vox populi" coneixia el Casino de Badalona com "el Casino dels senyors". En acabar la Guerra Civil, el local del Casino continuà com el lloc de trobada de les classes benestants de la ciutat.

El 4 de desembre de 1972, Josep Gual i Lloberes, expresident de l'Orfeó Badaloní (1962-1965), soci de l'Orfeó i lligat també a la direcció del Casino de Badalona, envià formalment una carta al president del Casino posant a consideració el suggeriment següent: el piano històric propietat del Casino, "degut a les noves formes en què es mouen les societats recreatives", ja no tenia la utilitat d'abans. I proposava com una mostra de badalonisme cedir-lo magnànimament a l'Orfeó Badaloní (a l'inici de la carta, Gual esmenta que per qüestions econòmiques les celebracions dels 50 anys havien

estat "una mica a empentes i rodolons") i seria una bona manera d'adherir-se a la cloenda de l'aniversari de l'Orfeó. I així va fer-se.

El piano va arribar a l'Orfeó, primer al local del carrer Lleó i després al del carrer Marina. En el seu devanir, fou restaurat per Vicenç Sanz Jusmet arran del suport econòmic de l'empresa PFB Serveis Funeraris l'any 2016. En la darrera etapa el piano ha estat situat a l'Espai Tolrà.

En el nou període que s'obre a l'Orfeó Badaloní, el piano Bechstein ha estat cedit a PFB Serveis Funeraris. El món no deixa de girar...

Jordi Albaladejo Blanco

Alicia de Larrocha en els seus inicis. Font: Carlos Pérez de Rosas

El Document de Voluntats Anticipades (testament vital)

En situacions límit, properes a la mort, tots ens hem preguntat quin és el tracte que voldríem rebre quan s'acostin moments similars per a nosaltres.

Segur que, entre d'altres, ens hem plantejat el sentit d'allargar la vida en segons quines condicions... Si volem arribar a una bona mort, convé que hi reflexionem i deixem ben registrades les nostres voluntats per tal que, el nostre entorn, i el personal sanitari, les pugui tenir en consideració quan sigui el moment.

Aquest article pot incomodar, però no podem oblidar que la mort és una part més de la vida, i que cal viure-la amb la màxima dignitat.

La declaració de voluntats anticipades és un document en el qual podem explicar per endavant quin tractament mèdic volem rebre.

Consideracions sobre el document de VOLUNTATS ANTICIPADES

Les tecnologies poden ajudar-nos

És un document escrit, dirigit al personal sanitari responsable de la nostra salut, en el qual fem constar com volem ser tractats en aquelles situacions de malaltia durant les quals, transitòriament o definitivament, no tinguem la capacitat de decidir o d'expressar-nos personalment.

El contingut detalla les cures i tractaments que desitgem tenir, i també aquelles que volem rebutjar.

El DVA cal incorporar-lo a la història clínica del pacient per tal de facilitar-ne l'accés als professionals que l'hagin de tenir en compte. Per això s'ha d'inscriure al Registre de Voluntats Anticipades del Departament de Salut.

Els objectius del DVA

L'objectiu principal del DVA, per als **metges**, és disposar d'unes instruccions detallades pels propis pacients que els ajudin a conèixer les preferències d'aquests pacients, respectant-los per tant l'autonomia a l'hora de decidir sobre la seva salut en moments difícils, alhora que augmenta la seguretat dels professionals a l'hora de respectar-les.

Igualment, disposar de DVA facilitarà la presa de decisions dels **familiars** i altres persones que ens acompanyaran en aquests moments de tràngol. En el DVA s'hi pot fer constar la voluntat de rebre l'eutanàsia. Aquesta voluntat tindrà la consideració formal de sol·licitud per rebre aquest acte assistencial quan es compleixen els requisits establerts en la legislació. L'associació *Dret a Morir Dignament* disposa dels models adequats de petició al respecte.

Finalment pot servir per a orientar els familiars sobre les nostres voluntats més enllà de la pròpia mort, com per exemple, la donació d'òrgans o teixits, donació del cos per a la investigació científica o la voluntat sobre l'enterrament o la incineració, entre d'altres.

The infographic features a light blue background. At the top left, the letters 'DVA' are written in a large, bold, dark blue font. To the right, a blue speech bubble contains the text 'Si algun dia no puc decidir, es respectarà la meua voluntat?' in white. Below this, a larger blue speech bubble contains the text 'Fes-ho constar' in white. At the bottom, the text 'Document de voluntats anticipades (DVA)' and 'Testament vital' is written in a smaller blue font.

DVA

Si algun dia no puc decidir, es respectarà la meua voluntat?

Fes-ho constar

Document de voluntats anticipades (DVA)
Testament vital

Hi ha opcions

18

Els representants

En el mateix DVA podem designar una o diverses persones de confiança com a representants, que defensaran, davant la societat i especialment de l'equip mèdic que ens atengui, la nostra voluntat escrita. Seran la nostra veu quan nosaltres no puguem parlar.

Tot i que no és obligatori designar una persona que ens representi, és molt important fer-ho per facilitar la correcta interpretació del document i la comunicació de l'equip mèdic amb la família. Ens pot representar qualsevol persona de la nostra confiança, amb la qual hàgim parlat i reflexionat sobre els nostres desitjos i que es comprometi a defensar-los quan sigui necessari.

En cas de mort o incapacitat de la persona que ens representa s'hauria de modificar el document per designar-ne una altra.

El DVA pot incloure, també, el nom de persones que NO volem que siguin els nostres representants.

Un projecte en creixement

Mentre tinguem capacitat per a decidir i comunicar-nos, el personal sanitari sempre tindrà en compte el que diguem personalment.

El DVA es tindrà en consideració NOMÉS en cas que no ens puguem expressar o no siguem capaços de decidir.

Quan és oportú fer el DVA

Qualsevol moment és adequat per a redactar el DVA. No cal esperar una situació de malaltia atès que, a vegades, les situacions venen forçades per un accident inesperat.

És per això que jo, personalment, us en proposo la redacció.

En el cas que algú estigui diagnosticat d'alguna malaltia greu, cal saber que existeixen associacions de pacients que, coneixent quin és el desenvolupament d'aquesta malaltia, proposen amb més detall els tractaments a admetre o rebutjar.

La redacció del DVA

El contingut del DVA és lliure i no està estandarditzat perquè depèn de la singularitat de la persona que l'escriu. No hi ha cap DVA que sigui l'oficial. En els enllaços que s'aporten al final de l'article podem trobar alguns models que poden servir de guia.

Per tal que la interpretació del DVA, i la consegüent aplicació dels professionals, sigui al més adequada possible, és recomanable que inclogui:

- Els criteris fonamentals que s'han de tenir en compte: la jerarquia de valors, les creences i les expectatives personals de l'autor del document de voluntats anticipades
- Les situacions sanitàries concretes en les quals s'han de tenir en compte aquests criteris fonamentals
- Les instruccions relatives a les actuacions sanitàries que desitgem o que rebutgem

S'ha de tenir present, però, que possiblement l'autoritat i la potestat respecte a algunes d'aquestes consideracions no pertanyi als metges sinó a altres figures professionals, a qui s'haurà d'acudir per tal d'assegurar-ne l'acompliment. Igualment, hem de tenir present que no es poden demanar actuacions que l'equip sanitari no pugui realitzar, ja sigui per ser contràries a la llei o perquè no estiguin indicades clínicament.

Qui millor ens pot aconsellar són els metges mateixos, els professionals d'infermeria o altres persones amb experiència en aquest tipus de documents.

Associació Dret a Morir Dignament Catalunya

La difusió

És important difondre la redacció del nostre DVA en el nostre entorn. Per això és convenient parlar-ne amb les persones que ens hagin de representar, la família i els éssers més pròxims, i donar-los-en una còpia.

Aquestes converses ens ajudaran a fer-nos preguntes, a enriquir les nostres reflexions amb diferents punts de vista i transmetre'ls la importància que donem al document. També és bàsic parlar de l'existència del nostre DVA i del seu contingut amb el personal sanitari amb qui tinguem relació.

Cal conservar-ne sempre una còpia a casa, i s'aconsella lliurar-ne una còpia sempre que fem un ingrés programat.

I. Criteris que desitjo que es tinguin en compte

Per al meu projecte vital, la qualitat de vida és un aspecte molt important i la relaciono amb uns criteris que, entre d'altres, són els següents:

- ☐ La possibilitat de comunicar-me de qualsevol manera i relacionar-me amb altres persones.
- ☐ El fet de no patir dolor important, ja sigui físic o psíquic.
- ☐ La possibilitat de mantenir una independència funcional suficient que em permeti ser autònom per a les activitats pròpies de la vida diària.
- ☐ El fet de no prolongar la vida per si mateixa si no es donen els mínims que resulten dels apartats precedents quan la situació és irreversible.
- ☐ El fet de romandre al meu domicili habitual en els últims dies de la meua vida i morir-hi.
- ☐ En la interpretació d'aquest document vull que es tingui en compte l'opinió del meu representant referent a qualsevol decisió sobre mi.
- ☐ En cas que el professional sanitari que m'atengui no pugui assumir una actuació d'acord amb la meua voluntat aquí expressada, sol·licito ser atès per altres professionals sanitaris que puguin fer-ho.
- ☐ Altres: _____

II. Situacions sanitàries previstes

Vull que es respectin de manera genèrica els criteris esmentats a l'apartat anterior i, sobretot, en cas de trobar-me en situacions mèdiques com les que s'especifiquen a continuació:

- ☐ Malaltia irreversible que, en un termini breu, condueixi inevitablement a la meua mort.
- ☐ Estat vegetatiu crònic.
- ☐ Estat avançat de la malaltia de pronòstic fatal.
- ☐ Estat avançat de demència.
- ☐ Altres: _____

III. Instruccions sobre les actuacions sanitàries

Per tot el que s'ha assenyalat anteriorment, d'acord amb els criteris i les situacions sanitàries especificades, demano que es respectin les decisions següents:

- ☐ No prolongar inútilment de manera artificial la meua vida, mitjançant tècniques de suport vital –ventilació mecànica, diàlisi, reanimació cardiopulmonar, fluids intravenosos, fàrmacs o alimentació artificial– i retirar-les si ja se m'han començat a aplicar i només serveixen per mantenir una supervivència biològica sense sentit.
- ☐ No rebre tractaments de suport ni teràpies poc contrastades que no hagin demostrat efectivitat o que ja siguin fútils.
- ☐ Que se'm subministrin els fàrmacs necessaris per pal·liar al màxim el malestar, el patiment psíquic i el dolor físic.
- ☐ Que, sens perjudici de la decisió que prengui, se'm garanteixi l'assistència necessària per procurar-me una mort en pau.
- ☐ Si estigués embarassada i succeís alguna de les situacions descrites a l'apartat II, que la validesa d'aquest document quedi en suspens fins després del part, sempre que això no afecti negativament el fetus.
- ☐ Que els meus familiars i les persones més properes puguin acompanyar-me.
- ☐ No ser traslladat del lloc on resideixo en l'últim tram de la meua vida.
- ☐ Rebre assistència espiritual, d'acord amb les meves creences.
- ☐ Altres: _____

Hi ha opcions

20

Modificació i cancel·lació

El DVA es pot modificar o anul·lar en qualsevol moment. Per a fer-ho cal anar al registre a registrar-ne un de nou, o anul·lar el que ja hi hagi inscrit.

(Recordem, però, que el DVA no es tindrà en consideració fins al moment crític en que no tinguem capacitat de comunicar-nos!)

Com es registra el DVA

Un cop redactat i signat el DVA, és molt important incorporar-lo al "Registre de Voluntats Anticipades" del Departament de Salut.

Aquest tràmit el pot fer el notari, amb un cost d'uns 70 €.

Si ho preferim, estalviant-nos aquests diners, podem comptar amb tres testimonis, dos dels quals no poden tenir ni relació de parentiu ni patrimonial amb nosaltres.

Si optem per aquesta altra via, cal tenir en compte que el registre oficial del DVA només el pot fer personal sanitari: un metge, un infermer o treballador social (NO un administratiu del taulell!).

Com que la gestió és confusa en el següent requadre us explico com vaig fer-ho jo. El protocol és molt millorable, però l'Administració tampoc té molt clar com fer-ho....

Tant el notari com els testimonis només tenen el seu paper a l'hora de validar el DVA, i no intervindran en la presa de decisions que expressi el DVA, cosa que queda delegada exclusivament als representants.

Referències

Dades generals

<https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/v/voluntats-anticipades/>

<https://icscampdetarragona.cat/web/wp-content/uploads/2017/04/guiainfant.pdf>

https://canalsalut.gencat.cat/web/content/_A-Z/V/voluntats_anticipades/documents/cdva2010.pdf

Preguntes freqüents

https://canalsalut.gencat.cat/web/content/_A-Z/V/voluntats_anticipades/documents/pregfreqdva.pdf

Associació Dret a Morir Dignament Catalunya

<https://dmd.cat/index.php/ca/home-ca-es/doc-voluntats-anticipades>

Vídeos

<https://youtu.be/NBRhe5JC4w>

<https://youtu.be/NGTokThPpvo>

Com vaig registrar el meu DVA amb tres testimonis

1.- Una vegada complimentat i signat el DVA (per totes les parts), vaig fer fotocòpia dels DNIs dels meus representants i dels meus testimonis.

2.- Vaig acudir al taulell del meu CAP amb els tres testimonis (sense haver demanat hora per a res), on em va atendre el personal administratiu. Allà al taulell van "compulsar" els DNIs originals dels meus testimonis amb les fotocòpies que jo aportava (hi van posar el segell oficial del CAP) i van procedir a escanejar tot el document (inclosos els DNIs de testimonis i representants). Em van retornar l'original.

3.- Al cap d'uns dies vaig rebre la trucada d'un treballador social del meu CAP que em va convocar, demanant-me que li aportés el document original (que havien escanejat prèviament).

4.- Vaig portar-li els papers i ell va enviar-los al Registre de Voluntats Anticipades.

5.- Al cap d'un mes va tornar-me a trucar informant-me que ja disposava del rebut definitiu que acreditava el registre, i que podia anar-lo a buscar personalment. Vaig demanar que el deixés al taulell administratiu del CAP, comunicant-li que ja hi passaria quan m'anés bé.

6.- Vaig anar al CAP quan em va convenir, i presentant el DNI em van donar el meu document original segellat, i amb el registre fet.

Avui entrevistem a...

Alejandro Pinto

L'Alejandro té 15 anys actualment. El seu aniversari és el 10 de setembre i fa Teatre a l'Aula de Teatre de l'Orfeó Badaloní l'Ateneu

Com vas conèixer l'Orfeó?

Vaig conèixer l'Orfeó gracies als cartells que anunciaven les classes de teatre.

Què és el que més t'agrada d'aquesta activitat? I el que menys?

El que més m'agrada del teatre és la creativitat que has d'emprar per ser un bon actor. Una de les coses que menys m'agrada podria dir que és memoritzar els guions.

T'agradaria provar alguna activitat diferent a la que ja fas a l'Orfeó?

Actualment estic molt còmode fent teatre, però estic obert a altres activitats com per exemple el ball.

Què vols ser en un futur?

En un futur vull ser diplomàtic, i ajudar a persones en situacions precàries.

Un color.

Un color seria el verd, el meu color preferit.

Tens mascota? Si no la tens, quina t'agradaria tenir?

No en tinc. Jo voldria un gos o una parella de peixos pallasso com la pel·lícula de *Nemo*.

A on t'agradaria viatjar?

M'agradaria viatjar al Tíbet.

L'últim llibre que has llegit.

El Príncep, de Nicolás Maquiavelo. Recomanable 100%.

Cançó que ens recomanaries escoltar.

Flowers de Miley Cyrus.

Frase que et defineixi.

Si ets capaç de somiar-ho, ets capaç d'aconseguir-ho.

Si poguessis fer realitat un somni, quin seria?

Ser un mag com *Harry Potter* o ser rei.

Festivitat de Sant Antoni Abat

Un dia de la Festa de Sant Antoni, al carrer del Temple. Font_ Museu de Badalona-Arxiu Josep M Cuyàs-Autor desconegut

En el calendari festiu de la ciutat, un cop transcorregut el període nadalenc, ens arriba el dia 17 de gener amb la celebració de la festivitat de Sant Antoni Abat, el patró dels animals, especialment dels de peu rodó o de ferradura, a més dels domèstics, així com dels pagesos i dels traguiners. És el dia que la gent que té bestiar el porta a beneir, raó per la qual la festa es coneix amb el nom de Sant Antoni del porquet o dels ases. Sant Antoni Abat, també conegut com a Sant Antoni el Gran o Antoni d'Egipte, va néixer a Egipte al segle III. Diu la llegenda que era un gran amant dels animals, sempre que en trobava un de ferit, el curava. Un dia es va trobar un porquet ferit i el va guarir, i el porquet per agrair-li va decidir acompanyar-lo per sempre més.

En una societat agrària com la que havia estat la nostra fins a l'arribada de la industrialització aquesta diada fou molt celebrada perquè els animals eren un element molt important per a la subsistència de la pagesia. Tradicionalment les persones que treballaven amb animals, ja fossin

carreters o traguiners, feien festa grossa. El costum aconsellava deixar descansar els animals aquest dia, tal com defensava una creença molt estesa segons la qual s'augurava mala sort a tots aquells que decidissin fer-los treballar en una jornada tan assenyalada per a ells. La diada patronal se celebra, des d'antic, amb dos actes principals clarament diferenciats: d'una banda, l'ofici solemne a l'església, amb la corresponent benedicció dels animals a fora del temple que, disposats en fila, van desfilant davant del capellà, que beneeix animals i genets i esparseix aigua beneïda amb el salpasser, i de l'altra, la passada que recorre els principals carrers de la ciutat en un circuit prèviament assignat, que té per parades obligades la casa del capità i la de les tres persones que formen el seguici de l'abanderat. La festa també es coneguda com el Tres Tombs ja que antigament es donaven tres voltes al poble o la ciutat amb els cavalls i d'altres animals.

En aquesta diada solemne els animals es guarneixen amb gran sumptuositat. Pintar les peülles, raspallar el pèl, recollir la crinera i posar corretges i arreus nous, preparats pels basters,

molts dels quals es feien expressament per lluir-los en aquest dia, eren tasques habituals dels amos del bestiar. Llaços, cintes, fils de seda, plomalls, flors i els imprescindibles picarols i campanetes completen, encara avui, l'engalanament de les bèsties, sobretot de cavalls, eugues i poltres, rucs i ases. També els carros i els genets s'endiumengen per aquesta ocasió solemne, garantint la vistositat de la celebració. Per guarnir els carruatges s'anava a buscar bruc, llentiscle o branques florides als boscos del voltant de la ciutat. Uns altres elements gastronòmics característics de la festa són els borregos, la coca o el tortell de Sant Antoni, que esdevenen les postres de la diada. Els animals celebraven també la festa amb un àpat extraordinari, en aquest cas a base de garrofes, una menja que sovint no s'incloua en l'alimentació quotidiana.

La festa de Sant Antoni Abat ja està documentada a Badalona durant el darrer terç del segle XIX, si bé en aquells anys la diada transcorria de forma sensiblement diferent de la que avui es pot contemplar. Antigament l'ofici religiós centrava la majoria d'activitats, encara que les famílies que acudien amb els animals per rebre la benedicció feien breus recorreguts per les rodalies de l'església, ja que no hi havia pròpiament una passada o cavalcada que pogués comparar-se a les que s'organitzarien a la ciutat a partir de la dècada dels anys quaranta del segle passat. L'esclat de la Guerra Civil Espanyola va obrir un parèntesi en aquesta celebració. Seria poc després de la finalització del conflicte bèl·lic quan un grup de famílies vinculades a feines en què els animals tenien un paper destacat, com els de can Puça, can Daniel, cal Pino, can Ventureta, ca l'Amigó o ca l'Anglasell, van decidir col·laborar amb la parròquia de Santa Maria per organitzar de nou la festa, incorporant una passada per la ciutat amb genets i carruatges. En qüestió de poc temps, la festa va anar agafant volada i ben aviat va engrescar una bona colla de badalonins. La gran afluència de públic i d'animals va motivar que, durant alguns anys, la tradicional benedicció es desplaçés del davant de l'església de Santa Maria a l'anomenada zona de les excavacions, on avui hi ha la plaça de l'Assemblea de Catalunya i el Museu, i alguna vegada la celebració, fins i tot, es va traslladar a la Rambla. La passada estava encapçalada pel capità, seguit pels genets i les amazones. Al seu darrere hi anava la banda de música, i just després, el capità de bandera i els tres membres que formaven l'abanderat: l'encarregat de portar la bandera al centre i, a banda i banda, els dos cordonistes. A continuació seguia el carro que portava la imatge del sant patró, degudament guarnida amb flors i cintes de colors. Tancaven la passada els diferents carruatges: els carros de dues rodes, els de quatre i els de transport i els comercials, com eren les berlines, les calesses, els

xarrets, les carretes i els carretons i, fins i tot, alguna diligència. Tradicionalment tots aquests càrrecs, amb excepció dels cordonistes, que eren escollits per l'abanderat, eren sortejats entre els diferents participants de la passada. Es considerava tot un honor ésser designat per exercir-los, de manera que mai no faltaven voluntaris per entrar en el sorteig. Un cop repartits tots els papers, es portava amb gran solemnitat la bandera a casa de l'abanderat, on es guardava fins el dia de la passada. Precisament de davant d'aquesta casa, la de l'abanderat, sortia i s'organitzava el seguici el dia 17 de gener. Aquesta és la raó principal per la qual el recorregut variava sensiblement, any rere any. Segons el costum, la cavalcada de Sant Antoni havia de discórrer obligatòriament per davant dels domicilis de cadascun d'aquells que la sort havia designat per ocupar algun dels càrrecs de la passada. El trajecte feia parades a casa del capità, de l'abanderat i dels dos cordonistes, on s'oferien als participants de la passada els típics borregos i el porró de mistela. Durant els darrers anys de la dècada dels quaranta i la primera meitat dels cinquanta, la passada, que se celebrava sempre el mateix dia del sant, independentment si era festiu o laboral, va adquirir una gran solemnitat. A Badalona es va convertir, juntament amb les processons de Sant Pere i de la Mare de Déu del Carme, en un dels actes més populars entre la ciutadania. Malauradament, a principis del seixanta, a mesura que els cavalls i altres animals de tir van anar perdent utilitat en el món del treball a causa de l'avenç de la mecanització, la passada entrà en una etapa de decadència. En aquest context, els animals van perdre utilitat i es van fer més escassos, convertits en un luxe pels seus propietaris, a causa de les despeses derivades de la seva manutenció. Per aquesta raó el grau de vistositat i el nombre de participants de les passades va disminuir sensiblement. Fou durant aquest període quan desapareixen les celebracions de Sant Antoni a nombroses poblacions catalanes, sobretot a les grans ciutats, més industrialitzades. Només l'esforç i la perseverança d'uns quants seguidors van aconseguir mantenir salvar la celebració de la passada a Badalona. En l'actualitat, la festa conserva part de la seva vitalitat, encara que la passada ja no pot celebrar-se el mateix dia del sant patró i es trasllada a un diumenge al matí. La lògica disminució de participants a tot Catalunya ha obligat els organitzadors a crear un calendari per tal de garantir un nombre suficient de genets i carros a cadascuna de les localitats on encara es celebra aquesta entranyable diada.

Llibres per passar-se de parada

El transport públic pot ser un bon aliat per la lectura. Podem generar algunes estratègies per aconseguir que la mitja hora, o més, que utilitzem en transportar-nos sigui plaent i profitosa. No puc entrar al metro sense lectura. Si en sortir de casa, cap al metro, m'adono que no he agafat cap llibre, faig passes enrere per tornar a buscar-ne un, o m'aturo a Saltamartí, o si estic prop de la boca del metro de Pompeu Fabra, compro algun diari o revista al simpàtic venedor del quiosc de Martí Pujol amb Francesc Layret. Em nego al recurs del mòbil per llegir bajanades de les xarxes socials o per dir vaguetats i llençar tòpics i insults. Prefereixo la barra dels bars (que confesso que no visito gairebé mai).

Darrerament, m'he desplaçat força amb metro i en trens de rodalies i els «ferrocates». I no ha estat una ni dues les vegades que, entretingut amb la lectura, m'he passat de llarg de la meva parada de destí.

És per això que en aquest escrit us vull parlar de llibres que podeu llegir allà on vulgueu, però amb un advertiment: aquests llibres us poden fer passar de parada.

Rodalies R1 destí Premià de Mar:

Vaig anar a veure el meu amic llibreter Xavi de la llibreria Vapor Vell, i llegia el llibre de **Raquel Gámez-Serrano** titulat **MALABÈSTIA**, editat per **Pagès editors**, quan veig que estem entrant a l'estació de Mataró! Malabèstia és una novel·la negra, amb l'empremta que sap donar la seva autora: estem davant d'un cru retrat social dels nostres temps. No és casualitat, la protagonista de la novel·la, la que ens explica la història no és una policia, sinó una treballadora social. Com podeu imaginar, el relat és molt diferent de les novel·les a l'ús. La realitat s'imposa, les víctimes: la Jessi i en Dylan, el seu fill, no transitaran per un camí fàcil ni somiaran amb un final feliç, faran el que sempre fan les víctimes: intentaran rebre el menor mal possible.

Si agafeu el llibre i el comenceu a llegir entendreu per què et pots saltar diverses estacions. Els "malabèsties" viuen i delinqueixen entre nosaltres,

al costat de casa nostra, no cal anar-los a buscar a les novel·les nòrdiques.

EL SUBHASTADOR mereix passar-se de la parada de Can Feu-Gràcia (m'encanta la comicitat del nom d'aquesta parada) a la Creu Alta. És una experiència agafar els Ferrocarrils de la Generalitat amb aquell aire de tren burgès amb seients entapissats i passatgers empolainats que pugen i baixen a Sarrià i Sant Cugat... l'ambient del vagó contrasta, i molt, amb el llibre que portava a les mans: **EL SUBHASTADOR** de **Joan Samson**, editat per l'**editorial Males Herbes**. La història passa en un petit poblet dels Estats Units a on apareix un personatge que va subhastant les pertinences que li donen els veïns i les bescanvia per «seguretat» i més policies, fins que ofega tota la gent del poble en la misèria. Diuen que és una novel·la de terror, però el terror està en les actituds. No surten monstres, no hi ha efectes paranormals, el terror el produeixen l'avarícia, el silenci i la conformitat, això sí que fa pànic.

Us ho asseguro, n'hi ha per passar-se més de tres parades. El llibre el va escriure la seva autora ara fa quasi cinquanta anys, i va ser un èxit en aquells temps. Ara, **traduït al català** per **Joana Castells** i editat per l'**editorial Males Herbes**, ens posa al nostre abast una història plena de tensió narrativa i ens ofereix una lliçó moral sobre el món en què vivim. No us despisteu i compreu el bitllet per llegir el llibre!

Bitllet d'anada i tornada:

Els llibres que anomenem clàssics o els autors també així anomenats, sempre ens fan una barreja de mandra i por. Aquest qualificatiu de clàssic s'acompanya sempre de tants ritus, que ens fan calfreds agafar-los. Hauria de ser al contrari! Són clàssics perquè perduren, perquè són actualíssims i perquè molts cops són plaents. Aquest és aquest el cas de la preciosa novel·la que ha publicat l'**editorial CAL CARRÉ**. El llibre es titula **TRES ANYS** i l'autor és **Anton Txekhov**. Com sabeu, l'autor és conegut pels contes curts i les seves obres de teatre. En aquest cas podem llegir un dels relats més llargs de l'escriptor i alhora també un dels escrits de més maduresa literària, i diuen que la

traducció d'Arnau Barios és magnífica.

El llibre ens explica que un home ric i gens agraciat, es casa amb una jove que no l'estima. Junts conviuen més enllà de l'amor i la felicitat. Llegirem un llibre a on ningú és feliç, però que intenten viure, fins al punt que un dia poden dir-se: «quan no hi ets m'avorreixo». És per això que us proposo que agafeu un bitllet d'anada a fa un segle amb un viatge de lectura plaent i que torneu amb un bitllet a on haureu visitat l'ànima de les gents que fan, senten i diuen.

Tren destinació Manresa R4:

En aquest cas sí que us recomano que no us passeu de parada i agafeu el tren de rodalies en direcció a Manresa, però que pareu a l'estació de Cerdanyola del Vallès. Us suggereixo que llegiu el llibre de **Sebastià Portell** titulat **Les Altures** i publicat per l'**editorial Empúries**. El perill de passar-vos de parada és notori. Us recomano que si aneu acompanyats, li dieu al vostre acompanyant que us avisi quan arribeu a la parada de Cerdanyola.

Amb la lectura del llibre voldreu saber del seu protagonista: el pintor Ismael Smith; voldreu veure les seves obres, els seus dibuixos (internet us ho pot facilitar). Però si baixeu a l'estació de Cerdanyola i aneu al Museu d'Art Modern podreu veure una part de l'obra de l'autor que Sebastià Portell ens relata tan bé; les seves vivències, els seus èxits i els fracassos i el seu entorn familiar. És una novel·la, no una biografia, és una història plena de bellesa i sensibilitat. No us ho perdeu, ni el llibre ni l'obra d'Ismael Smith.

I per acabar, l'anunci publicitari: aneu amb transport públic, va bé pel medi ambient i va bé per la vostra ment.

*advertiment (potser innecessari): No us preneu al peu de la lletra les històries de les parades, enteneu-ho com un recurs literari.

Gerard Remendo
Llibreter Saltamartí Llibres

Tenim uns mestres de primera!

Del que fa al teatre, en **Xavi Lite**, actor i mestre de Teatre Sèniors, ho està petant amb les estrenes de dos films en els quals apareix: *Sky Rojo*, que ja es pot veure a Netflix, i *La niña de la comunión*, des d'avui als cinemes! Podreu veure en **Joan Sáez**, mestre de la companyia OB Teatre!, en diversos espectacles musicals: *El Poliamor és així (de complicat)*, *Les històries de l'avi Josep* i *La princesa i el pèsol*. D'altra banda, la **Marta Mateu**, directora dels cors Veus Alegres, Allegro i Cor Nausica, estrena al Palau de la Música Catalana *La Traviata*, òpera reconeguda internacionalment, amb l'Òpera Popular de Barcelona. En **Jordi Sánchez-Caroz**, director de la Capella de Música de Badalona i mestre de Tècnica Vocal, a partir del mes d'abril passarà a ser el nou director de la Capella de Santa Maria del Pi. A més, ens arriba una molt bona notícia per en **Marc Sambola**, director d'A Grup Vocal, ja que és el primer català i de tot l'estat espanyol, seleccionat per crear un musical dins del programa *JMF Writers Prove at Goodspeed Musicals*.

Xavi Lite

Joan Sáez

Marta Mateu

Jordi Sánchez-Caroz

Marc Sambola

Seguim col·laborant amb XP Assessors

Amb data 1 de març de 2023 l'Orfeó Badaloní l'Ateneu i XP Assessors 94 S.L., han signat un acord de col·laboració per tal d'oferir a tots els nostres associats gratuïtament servei de consultes sobre successions, temes fiscals, laborals i comptables. XP Assessors 94 S.L. ja és promotora de la nostra Entitat proporcionant gratuïtament serveis fiscals i comptables des de l'any 2010 i amb aquesta ferma experiència us volem fer arribar l'ajut d'aquest equip de professionals que esperem que siguin del vostre interès.

Obrim nova activitat: Tai Txí

Ens complau anunciar que hem afegit una nova activitat a la nostra programació: Tai Txí! Es tracta d'una activitat que et permet connectar amb el cos, reduir l'estrès i millorar la vostra salut en general. A l'Orfeó Badaloní, oferirem classes obertes d'una hora de durada a tots els nivells i totes les edats, tant per a aquelles persones que volen iniciar-se en aquest art mil·lenari com per a aquelles que volen aprofundir en les seves pràctiques. El nostre professor expert, en Jaume Porta, guiarà als alumnes en un ambient càlid i acollidor, ajudant a descobrir tots els beneficis d'aquesta activitat i a progressar a través d'exercicis que afavoriran el benestar físic i mental. T'animem a descobrir el món del Tai Txí i a experimentar els seus efectes positius a través d'una primera classe de prova!

Ens sumem a la campanya Badalona Inspira

Des de l'Associació veïnal del Centre de Badalona han impulsat un moviment al qual ens hi hem adherit i donarem tot el suport necessari. Aquesta campanya, anomenada Badalona Inspira, neix per reivindicar un canvi en les polítiques de mobilitat i sostenibilitat de la ciutat. La finalitat és donar veu als veïns i veïnes a través de presentar propostes de millora, fomentar la creació de més espais verds i generar una massa crítica per tal que els diferents partits de la ciutat facin seu el compromís d'aconseguir una ciutat puntera en la sostenibilitat i la mobilitat verda.

PROPERES ACTES

CONCERT CELEBRACIÓ 10È ANIVERSARI DE LA CAPELLA DE MÚSICA DE BADALONA

Dissabte 11 de març

- 20.30 h

- Església Pares Carmelites (Badalona)

Entrades a Entràpolis o el mateix dia del concert

12.03.2023

**CONCERT DE QUARESMA -
CAPELLA DE MÚSICA**

12h al Monestir de Sant Jeroni de la Murtra
(Badalona)

12.03.2023

**CONCERT TRES SEGLES DE
QUARESMA MUSICAL -
CAPELLA DE MÚSICA**

18 h a la Catedral de Sant Martí de Teià

18.03.2023

**CONCERT DE QUARESMA -
CAPELLA DE MÚSICA**

18 h a la Parròquia de Sant Joan d'Horta
(Barcelona)

18.03.2023

**REPRESENTACIÓ DE L'OBRA
DATE EXPRESS - OB TEATRE!**

18.30 h a la Cooperativa La Moral

19.03.2023

**CONCERT DE QUARESMA -
CAPELLA DE MÚSICA**

13 h a l'Antic Monestir de Sant Pau del Camp
(Barcelona)

25.03.2023

**SCHUBERTIADA - JOVE
ORQUESTRA DE Cerdanyola**

18.30 h a l'Església de Santa Maria

30.03.2023

**QUAN LA MÚSICA CATALANA
ENCARA NO SONAVA A
CATALANA - JOAN VIVES**

20 h al Conservatori de Badalona

31.03.2023

**PARTICIPACIÓ DEL COR
NAUSICA - LA BOHÈME**

20 h al Casal Catòlic de Sant Andreu
(Barcelona)

02.04.2023

**PARTICIPACIÓ DEL COR
NAUSICA - LA BOHÈME**

20 h al Casal Catòlic de Sant Andreu
(Barcelona)

02.04.2023

LA MOIXIGANGA

Diumenge de Rams cap a les 22 h aprox. a
l'Església de Santa Maria

22.04.2023

**CONCERT SANT JORDI - COR
ORFEÓ BADALONÍ I COR VORA**

Per determinar

DURANT TOT EL MES DE MAIG

Participació de l'Esbart Sant Jordi a
les **Festes de Maig**

18.05.2023

**AUDICIÓ ÒPERA PARSIFAL
- FERRAN COMPTE**

19 h a l'Espai Betúlia

20.05.2023

**CANTATES DE BACH -
CAPELLA DE MÚSICA**

20 h a l'Església Pares Carmelites

la impremta de Badalona

---

arts gràfiques

★ **VENUS** ★

---

des de 1968